

Ο Άγιος Βησσαρίων σώζει τη Λευκάδα από την πανώλη

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Την 1η Ιουνίου τιμάται από την Εκκλησία μας η ανάμνηση της απαλλαγής της νήσου Λευκάδας από την αρρώστια πανώλη, το έτος 1743

Το νησί της Λευκάδος περί τα μέσα του 18ου αιώνα μ.Χ. πέρασε μια μεγάλη δοκιμασία από το λοιμό της πανώλης. Με βάση διάφορα στοιχεία 1.800 κάτοικοι αφανίσθηκαν από την «πανούκλα». Επίσης Ενετική φρουρά αποδεκατίσθηκε. Το ίδιο και ολόκληροι οικισμοί, όπως τα Κολυβάτα του ορεινού χωριού Αλέξανδρος. Τον Αύγουστο του 1743 μ.Χ., ο ιερομόναχος Ματθαίος μετέφερε στη Λευκάδα από την ιερά μονή Δουσίκου, κοντά στα Τρίκαλα, την τιμία κάρα του Αγίου Βησσαρίωνος, Αρχιεπισκόπου Λαρίσης. Με τη βοήθεια του Αγίου οι Λευκαδίτες σώθηκαν από τη φοβερή ασθένεια. Ανήγειραν μάλιστα ναό προς τιμήν του στο χώρο όπου είχε στηθεί προηγουμένως το λοιμοκαθαρτήριο και τον παρεχώρησαν ως μετόχι στη μονή Δουσίκου. Η περιοχή εκείνη μέχρι σήμερα ονομάζεται «Αγία Κάρα».

Με βάση τα επίσημα στοιχεία, 1800 ψυχές αφανίσθηκαν απ' «τὴν πανούκλα τ' Ἁγ. Χαραλάμπου» -ὅπως οἱ ντόπιοι τὴν ἔλεγαν. Απ' αὐτούς, 1.028 ἦταν οἱ κάτοικοι τῆς πόλης (ἐπὶ συνόλου 3.457, δηλαδή 1 πρὸς 3 περίπου) καὶ 772 οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου. Ἐπίσης, ἡ ἐνετική φρουρά αποδεκατίσθηκε. Τό ἴδιο καὶ ὁλόκληροι οἰκισμοί, ὅπως τὰ Κολουβάτα τοῦ ὀρεινοῦ χωριοῦ Ἀλέξανδρος. Τὰ νεκροταφεῖα τῆς μικρῆς πολίχνης τῆς Ἁγία-Μαύρας, γέμισαν ἀπὸ τὰ πολυάριθμα ξέπνοα κορμιά τῶν δυστυχισμένων Λευκαδιτῶν. Ὁ τρόμος γιὰ τὴν ξαφνικὴ μάλιστα κυριάρχησε.

Ὁ ἱστορικός Σπυρ. Βλαντῆς γράφει: «Τὰ συμπτώματα ἦσαν φοβερά. Τό πρόσωπον, ἀποβάλλον τὴν φυσικὴν ἀντοχὴν χροιάν, ἐπέκτα ἐντὸς ὀλίγου τὴν τὸν πτόματος. Ἡ ὄρα τῶν ὀφθαλμῶν διεστέλλετο, τὰ χεῖλη συνενωνντο, ἡ γλῶσσα ἐξηραίνετο. Τὰ συνωδεύοντο ὑπὸ δίψης, ρίγους, παραληρήματος καὶ μανίας, παρὰ τὰ τοσάντα δὲ δεινὰ τὸ σῶμα, ἐκλειπούσης πάσης τῆς ὀργανισμοῦ ἀντιδράσεως, κατέκειτο ὡς πτώμα. Οἰδήματα εἰς τοὺς βουβῶνας, ἢ ὑπὸ τὰς μασχάλας. Τὴν κοιλίαν καὶ τὸ στήθος ἐκάλυπτον ἀνθρακες, σημεῖον ἀλάνθαστον σωτηρίας ἀν. ζῶντο καὶ ὀδυνηροί, θανάτου δέ, ἀν. ὠχροί καὶ ἀνώδυνοι. Οὐδεμία διάκρισις ἡλικίας, φύλου, κοινωνικῆς τάξεως. Γενικός ὁ κίνδυνος καὶ ὁ τρόμος. Ἐν τρισίν, ἢ πέντε ἡμέραις, οἱ προσβαλλόμενοι ἀπέθνησκον, ἐντυχεῖς δὲ ὅσοι ἐν ὀλίγαις ὥραις ἀπηλλάσσοντο τῶν δεινῶν τῶν.»

Γιὰ ἐνάμιση ὁλόκληρο χρόνο, ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1743 μέχρι τὸν Ἰούνιον 1744, τὸ θανατικὸ θέριζε τοὺς ἀδύναμους νὰ ἀντιδράσουν κατοίκους τοῦ νησιοῦ.

Τὸν Αὐγούστον τοῦ 1743 ὁ ἱερομόναχος Ματθαῖος, ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Δουσίκου, κοντὰ στὰ Τρίκαλα, φέρνει στὴν Λευκάδα τὴν θαυματουργὴν κῆρα (κρανίον) τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος, Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης.

Ἐνας Λευκαδίτης, ὁ Δημ. Πετριτσόπουλος, γράφει σχετικὰ στὸν ἀδελφὸν του, πού βρισκόταν στὴν Ἰταλία: «...Διό, ὡς πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας δὲν ἀπομένει ἐλπίς σωτηρίας, ἐκτός καὶ ἀν. ἡ Παναγία Παρθένος μαλάξη ὑπὲρ ἡμῶν τὴν δικαιοτάτην ὀργὴν τὸν υἱὸν τῆς. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τὸντο δέονται πάντες μετὰ πικρῶν δακρύων, πολλοὶ δὲ μετὰ δακρύων αἵματος. Φαίνεται, ὁμως, ὅτι ἡ Παναγία εἰσήκουσε τῶν δεήσεων τῶν πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, διότι ἐνέπνευσεν εἰς τὰς Ἀρχὰς νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐκ Λευκάδος διέλευσιν τὸν περιωνύμου λειψάνου τῆς κῆρας τὸν Ἁγίου Βησσαρίωνος τὸν θαυματουργόν, τὸν μεγάλου ἐκείνου Ἁγίου, ὅστις καθημερινῶς τελεῖ τοσάντα θαύματα καὶ ὅστις διὰ τῆς διαβάσεώς του ἐκ τῶν πανωλοβλήτων χωρῶν ἀποδιώκει τὸ κακόν, τῶν προσβεβλημένων ἀνακτώντων ἀμέσως τὴν προτέραν εὐεξίαν. Ἐνεκα τούτου φαντάσθητι ὁπόση εἶναι ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς πάντων ἡμῶν, ἀγωνιόντων νὰ ἴδωμεν ἀποκαθισταμένην τὴν υγείαν. Χθὲς αἱ πληροφορίες ἐβεβαίουν ὅτι ἡ ἁγία κῆρα ἐφθασεν εἰς Πρέβεζαν καὶ σήμερον

αναμένεται έντανθα μετ' αφάτου ανυπομονησίας καί χαράς των κατοίκων.

Με την παρέμβαση τού Αγίου, οί Λευκαδίτες σώθηκαν από την φοβερή ασθένεια. Έχτισαν μάλιστα ναό πρός τιμην του -στόν χώρο όπου είχε στηθεί προηγουμένως τό Λοιμοκαθαρητήριο- καί τόν παραχώρησαν σάν μετόχι στην Μονη Δουσίκου. Ή περιοχή εκείνη μέχρι σημερα ονομάζεται «Άγια Κάρα». Καθιέρωσαν επίσης ή 1η Ιουνίου, κάθε χρόνο, νά γιορτάζεται επίσημα από την τοπική Εκκλησία σάν ήμέρα ευχαριστήρια πρός τόν Θεό, γιά την απαλλαγή από τό δεινό αυτό.

Συνέθεσαν μάλιστα καί ειδικό ευχαριστήριο καί ίκετικό κανόνα πρός τόν Ιησού Χριστό. Μέ την είδικη αύτη άκολουθία:

α) Αποδίδεται ευχαριστία στόν Θεό, διότι τούς απάλλαξε από την -όνομα καί πράγμα- πανώλη νόσο.

β) Αποδίδεται, επίσης, ευχαριστία στόν Θεό, διότι αναπληρωσε τούς Λευκαδίτες, πού πέθαναν από την πανώλη, μέ άλλους, περισσότερους κατοίκους.

καί γ) Αναπέμπεται δέηση γιά την ανάπαυση τών ψυχών οσων πέθαναν από την φοβερή αρρώστια, είτε κατοίκων τού νησιού είτε ξένων.

Ό Άγιος τιμάται στην Θεσσαλία, στην Ήπειρο, στη Δ. Μακεδονία, στη Φιλιππιάδα, στην Λευκάδα, στό Βαθύ τού Μεγανησίου καί στίς παραδουνάβιες χώρες.